

Carles Capdevila

OLÍMPIC CIRCUS

L'estiu de Madonna, el Barça i Pavarotti

Amb el Barça ha tornat la polèmica. L'Estadi ja és més que un Estadi i rockers, aficionats a l'òpera i fins i tot culés han entès alguna cosa més sobre l'eterna discussió del metro olímpic. Just en l'aniversari dels xiulets reials.

Aquest 8 de setembre hi actuarà Pavarotti. Celebrarem el primer aniversari de la inauguració remullada del Rei i els xiulets, i qui tingui 25.000 pessetes soparà i tot. I el 16 David Bowie. Abans ha vist passar els Stones, Prince i Madonna. I, sobretot, el Barça. Aquest Estadi no acaba d'aixecar el cap entre polèmica i polèmica, però ha fet el seu agost particular. Jordi Vallverdú, responsable de l'empresa que ha de donar rendibilitat a totes les instal·lacions que ara trobem petites i al 93 trobarem massa grosses, no es pot queixar. Ha fet uns quants diners i ha pogut posar a prova moltes de les coses a millorar.

De tots els convidats d'honor, el més agraït ha estat el Barça i el seu Gamper. Fer pujar a la muntanya 12.000 cotxes de culés ha aixecat més polseguera que tots els ídols del rock i el de l'òpera junts. Va començar Núñez, enviant 14 treballadors del *més que un club* a comptar les cadires una per una. Gràcies al rei de les cantonades ara Vallverdú sap que en té 53.924 per llogar i no 55.021 com es pensava.

Va continuar l'alcalde Maragall, aprofitant les enrabiades dels seguidors blau-grana per insistir a reclamar el metro olímpic. L'Ajuntament porta més de dos anys dient que el vol lleuger, ràpid i sense conductor, i el veí de davant la plaça de Sant Jaume s'ho ha agafat tan a la valenta que no hi vol ni posar les vies ni els quatre vagons. Entre poc i massa.

La Generalitat, a través de Vilaseca, assegura que aques-

Madonna.

ta mania de l'alcalde només pretén desviar l'atenció, però el cert és que des que l'Estadi ja és més que un Estadi tots comencem a estar preocupats per aquesta muntanya fins ara propietat privada dels conductors d'autoescoles.

Vilaseca diu que no ve d'un metro ni d'un pam, reclama un bon servei d'autocars, i recorda que les 16 escales mecàniques previstes ja des del

dossier de candidatura faran feina. Aquestes escales de corteinglés estan anunciades des de fa temps però no es posen en marxa, i encara hi ha gent que es pensa que és una broma, quan surten a les dialèctiques olímpiques. Fins i tot Vázquez Montalbán feia propostes *alternatives* en un article, com fer viacrucis, llançaments amb paracaigudes o relleus de mossos d'es-

quadra portant espectadors a l'espatlla, i afegia entre aquestes propostes caricaturesques la de les escales mecàniques del Palau Nacional fins al capdamunt. Els que han pujat a peu a veure els Stones o la Madonna o l'equip del Cruyff l'agrairan prou, aquest *metro* sense conductor i sense revisor si mai funciona. Val més una escala als peus que cent vagons de metro volant. Aquests últims, també anomenats funicular, poden donar-hi també un cop de mà, però la qüestió és saber fins quan socialistes i convergents pensen allargar la discussió. Una campanya electoral parlant encara de metro podria ser horrorosa.

I en aquest procés ou-gallina, qui hi té molt a dir és l'Espanyol, perquè si l'Estadi no s'acaba convertint en el seu camp no hi haurà gaires dies a l'any per discutir com enlairar-se fins a Montjuïc. Els plans de Barcelona Promoció d'Instal·lacions Olímpiques no poden ser més optimistes. Que el Barça de bàsquet jugui al Palau Sant Jordi i els pericos futbolistes a l'Estadi veí. Entremig hi ha uns bons jardins per si les penyes dels dos equips volen fer petar la xerrada a les mitges parts.

De moment, Núñez es fa pregar i s'ha atabalat últimament a cobrir el Miniestadi i posar-hi dues cistelles per estalviar als culés l'excursionista. I a sobre convertiria aquest camp de futbol en una discoteca de color blau-grana. L'Espanyol tampoc té ganes de deixar Sarrià, i tot plegat anuncia que sentirem a parlar d'aquest Estadi pels segles dels segles.